

3 липня

ЛЕМІШКА МИХАЙЛО, народився 13 вересня 1900 року в селі Стрептів (тепер Кам'янка-Бузький р-н, Львівська обл.). Початкову освіту отримав у селі, пізніше вчився у гімназії. Служив у Січових Стрільцях, але захворів і літом 1919 р. повернувся додому, а під кінець осені того ж року зголосився до монастиря у Збоїсках. Новіціят розпочав 26 жовтня 1921 р., а через рік 27 жовтня склав перші обіти, та розпочав навчання в Голоско та в Збоїсках. Тут же, у Збоїсках, 27 жовтня 1926 р. склав вічні обіти, а наступного року 4 вересня отримав священничі свячення. Після свячень залишився в Збоїсках, де навчав у ювенаті (1927-1934 р.), деякий час був економом монастиря, соцієм новиків-братів (з 15.01.1931 р.), соцієм в ювенаті (з 15.09.1932 р.) та коротко магістром новиків-братів (19.06.1934-16.09.1934 р.). Опісля був переведений до Голоска, де був дорадником ігумена, секретарем віце-протоігумена та префектом братів. 11 липня 1935 р. переїхав до Тернополя, де був дорадником ігумена та розвинув місіонерську діяльність, та захворівши, 9 грудня 1938 р. виїхав до Львова на лікування. Літом 1939 р. повернувся до Тернополя, а в часі радянської України душпастирював у селі Пронятин (тепер віддалений житловий мікрорайон Тернополя) (жовтень 1939 – липень 1941 р.), тоді знову повернувся до тернопільського монастиря. Як лише повернулась влада рад (квітень 1944 р.), Лемішка став у числі підозрілих, тому знову був вимушений переховуватись в селах біля Тернополя. В скорому часі переїхав до Львова, співбрати дали підроблений паспорт на прізвище Затульський, під яким отець Михайло влаштувався на роботу сторожем засаджених ділянок, а поряд з тим провадив підпільне душпастирство. Мабуть в 1960-их роках відбувся арешт і засуд на 2 роки, але через хворобу отець звільнився швидше. В часі підпілля був довголітнім магістром новиків майже до самої смерті. Помер отець Михайло 3 липня 1987 року на 87-му році життя, 65-му році перших обітів, 61-му році вічних обітів та 60-му році священства.